

Κάποτε τα ζώα αποφάσισαν να κάνουν γενική απογραφή των ειδών και των εθνών τους.

Η αλεπού ορίστηκε στο γραφείο καταγραφής.

Αρχής γενομένης ήρθε το πρόβατο με όλα τα πιστοποιητικά του και κατοχύρωσε την ταυτότητά του 'πρόβατο'. Ύστερα ήρθε ο 'βουρς' δηλαδή το βόδι, ο χοίρος, οι όρνιθες κ.ο.κ... και οπωσδήποτε θα είχε τελειώσει η απογραφή αν ήταν όλα τα ζώα ειλικρινή.

Όταν λοιπόν ήλθε η σειρά του γαϊδάρου αυτός είπε ότι είναι και λέγεται ίππος, η αλεπού κοίταξε με δυσπιστία το γαϊδούρι και με περίεργο ύφος είπε, μας εσύ μοιάζεις με γαϊδούρι και όχι με άλογο!

Τότε ο όνος αποκρίθηκε με λίγο παραποιημένη φωνή, γκάρισμα που προσπάθησε να το κάνει χλιμίντρισμα, και κάπως νευρικά είπε στην αλεπού: "Εγώ θέλω να λέγομαι 'ίππος' είναι δικαίωμά μου να λέγομαι όπως θέλω και όχι όπως φαίνομαι.

Τα παριστάμενα ζώα, ανασήκωσαν τα αυτιά τους και έγινε ένας

υπόκοφος θόρυβος, από τα πόδια τους που αντιπάτησαν στη γραμμή που περίμεναν.

Το άλογο που περίμενε στη σειρά, σήκωσε το κεφάλι του κι έκανε φανερή την παρουσία του. Το

ο γαϊδάρος δηλώσει άλογο, σκέφθηκε και λίγο συμφερντολογικά, τα αρκουδάκια της θα παίζουν πιο άνετα... Ύστερα πήγε στο λιοντάρι για να πάρει την συγκατάθεσή του. Το λιοντάρι σκέφτη-

το άλογο είχε κακούς λογισμούς. Δεν ήθελε να ακούσει για το άλογο ότι είναι τίμιο και ειλικρινές ζώο. Οπωσδήποτε πρέπει να του κόψει τον αέρα, είναι στη δική του διάκριση να ονομάσει τον όνο - ίππο.

Κάποτε είχε γίνει ένας ίππος Ύπατος γιατί τώρα ως λέοντες να μην κάνουμε κάτι ανάλογο...

Εξάλλου ζώα είμαστε

δεν έχουμε κανένα χρέος ούτε προς την αλήθεια ούτε προς την δικαιοσύνη. Ο ίππος διαμαρτυρήθηκε έντονα και ζήτησε διακοπή της απογραφής. Το ίδιο διακήρυξε ως φίλος και σύντροφος του ανθρώπου σε πόλεμο και ειρήνη επιμένει στην αλήθεια και τη δικαιοσύνη.

A. N.

Σκοπιανή παρωδία

βλέμμα του ήταν σύνθετο από περιφρόνηση και συμπάθεια. Την απαίτηση του όνου την πήρε ως παιδικό αστεϊσμό, απίστευτο και παράλογο. Ο όνος όμως επέμενε πεισματωδώς και άρχισε να πλησιάζει τα ζώα και να ζητά να τα πείσει ότι είναι "ίππος". Πρώτη βρέθηκε η αρκούδα η οποία με αδιαφορία είπε δεν την νοιάζει αν

κε πιο πονηρά . Σκέφτηκε τις παλιές ιστορίες, θυμήθηκε που μια φορά είχε δανείσει το φόρεμά του στο γαϊδάρο αλλά κι εκείνος δηλαδή ο Λέων προσποιείται το γαϊδάρο για να πλησιάζει τα ζώα, φυσικά δε λησμόνησε που μια φορά τον έφαγε.

Δεν ήταν μόνο αυτές οι σκέψεις του για τον γαϊδάρο αλλά και για

Τα παράξενα

Παράξενα όλα γυρνάνε δεν υπάρχει σεβασμός τί άραγε ζητάμε; παράλογος ο κόσμος, κακός και πονηρός.

Φτερά έκανε ο ανθρωπισμός η ύλη βασιλεύει άφαντος έγινε ο Θεός ο σατανάς θεριεύει.

Χρόνια πολλά γυρίζω ρίζα κακού αναζητώ τα πάντα, με κάνουν και δακρύζω μόνος σε κόσμο ζω πεζό.

Μοντέρνα έγινε η κοινωνία μεγάλωσε ο παραλογισμός ανεξάρτητη έγινε η κυρία ο νόμος είναι τρελλός.

Τί θέλουμε και πού το πάμε; μεγάλωσε πια το κακό πάμε έξω να φάμε, ακριβό το γκάζι και το νερό.

Δίκιο έχει, η νέα γενιά δεν κρατιέται πια η κοινωνία το λάθος - είναι- η κυρά, εγωϊσμός και μεγαλομανία.

Κυβερνώντες και πολιτικοί

την τσέπη τους κοιτάνε ο κόσμος αιμορραγεί και ψίχουλα πετάνε.

Αναγνώστη μάθε το καλά γερό κράτα τιμόνι διπλή βάλε κλειδονιά λυπητερά, λαλεί τ' αηδόνι.

Ασταμάτητη είναι η κατηφόρα το ποτάμι κυλά θολό δυνατή, ζυγώνει μπόρα όλοι, κάποιον, ζητάμε Θεό.

Χρόνια πολλά τον καρτερούμε ίσως μας έχει λησμονήσει ήρεμο λιμάνι ζητούμε και τον παπά, να ευλογήσει.

Πλούσιοι είναι οι δεσποτάδες ρομφαία κρατάνε μυτερή τις τσέπες του γεμίζουν όλοι θα - οι παπάδες πάμε, στην μαύρη γη-.

Άσχημος παιδιά καιρός ζυγώνει πολλά, τα μάτια μας θα δούνε σφίχτε λίγο τη ζώνη κάποτε όλοι, αντίο θα πούμε. Τίποτα πλέον δεν μένει.

Μετά τιμής
Ι.Γ. Βασιλείου